СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LIX. Ч. 26. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 1-го ЛЮТОГО 1951. No. 26. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 1, 1951. VOL. LIX.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном Тел. „Свободи": BErgen 4-0807 4-0237 Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

ФАБРИКИ НА ВЕРШКУ ОБОРОННОЇ ПРОДУКЦІЇ

Вашинґтон, 30 січня. — Федеральна Рада Резерви стверджує, що країна перейшла на оборонну продукцію так швидко, як це обіцювали промисловці шість місяців тому. Знавці цеї установи оцінюють, що продукція в місяцю січні 1951 р. досягне такого ступня, на якому була підчас найвищого рівня з кінцем другої світової війни. Від покінчення війни в 1945 р. ніколи кількість виробів не діпняла 220 відсотків спроможности, як це сталося в січню.

Одначе картина в інших ділянках оборонної мобілізації не представляється так світло. Внаслідок незгоди у троїстій Раді Стабілізації не вдалося досі видати стабілізаційних розпорядків, головно щодо платень. Зорганізоване робітництво зголошує раз-у-раз свої протести і це проволікає викінчення плянів.

Залізничі стрілочники на страйку.

Шікаґо. — Стрілочники, затруднені шіснадцятьма залізничими підприємствами, залишили працю в залізничих варстатах в Шікаґо, Дітройті, Ст. Луїс, зголосившися хворими. Внаслідок того мусіло прийти до зменшення товарового й особового руху, бо багато потягів треба було застановити. Це шкодить воєнній мобілізації. Усе це діється в більшій частині в середнє-західних стейттах, а на сході обнята цим рухом Филаделфія. Страйкуючі стрілочники належать до Братства Залізничих Вагонових Службовиків яке від двох років вело переговори в справі підвишки платень і наладнання відносин праці, одначе юнія відпекується від того страйку, називаючи його „диким", тобто неавторизованим. Залізниці находяться під управою військової влади, отже страйк незаконний.

ПЕРЕСЛУХАННЯ НАД РЕЄСТРАЦІЄЮ КОМУНІСТІВ

Вашинґтон. — Рада Контролі Підривних Діянь призначила день 26 лютого на переслухання для вирішення домагання генерального прокуратора, Гаверда МекҐрета, щоб комуністична партія зареєструвалася як така, що її контролює Москва. Комуністи, які спротивилися цьому домаганню, мають зголосити правні підстави такого спротиву до 14 лютого. Рада відкинула минулого тижня внесок Віта Маркантонія, щоб рада знехтувала домагання генерального прокуратора, як незаконне.

ДРУГА ПРОБА З ОСТОРОГОЮ ПЕРЕД НАПАДОМ З ПОВІТРЯ

Ню Йорк. — Першу пробу давання знаків сиренами для осторогн перед нападом з повітря передавано в полудне минулої суботи у всіх дільницях Ню Йорку. Проба випала добре, ніхто не настрашився, одначе гудки були заслабі і в деяких домах їх не було чути. Тепер команда цивільної оборони вставила 61 нових гудків, надіючися, що це зарадить недостачі.

ЗА ПРИЗНАННЯ ГРОМАДЯНСТВА ДЛЯ ПАНІ КОСЕНКІНИ

Вашинґтон. — Іміґраційна підкомісія палати репрезентантів одобрила законопроєкт, щоб признати пані Оксані Косенкіні право громадянства. Вона, як звісно, вискочила з вікна совєтського консуляту в Ню Йорку в 1948 р., щоб не дати себе вивезти до Совєтів.

ШІСТЬ УРЯДНИКІВ МІЖНАРОДНОГО РОБІТНИЧОГО ОРДЕНУ ЦЕ КОМУНІСТИ

Ню Йорк. — Колишній комуніст, Джордж Е. Поверс, вже другий день складав свідоцтво перед Верховним Судом стейту Ню Йорк, на доказ, що—обезпеченева організація Міжнародний Робітничий Орден, це на ділі комуністична агенція, яка має на меті вербувати через цю організацію членів до Комуністичної партії, як це твердить стейтовий департамент обезпечень. Поверс засвідчив, що в часі, коли він був членом цеї партії, тобто в рр. 1919-1939 він знав, що шість урядників М.Р.Ордену належали до партії. Він навів такі імена: Рубін Залцман, Луїса Тамсон-Патерсон, Джан Е. Мидлтон — усі віцепрезиденти ордену. Дальше: Петро Шіпка, генеральний секретар і скарбник; Давид Ґрін, рекордовий секретар і Самсон Мілґром, екзекутивний секретар. Свідок посвідчив, що він бував на 25 „групових мітинґах" ордену, які відбувалися в головній кватирі Комуністичної партії, а часом в бюрі ордену. Розправа перед Верховним Судом ведеться для вирішення, чи стейтовий комісар обезпечень мав рацію закривати М.Р.Орден, у якому є окрема Українська Секція під назвою „Запомоговий Союз Американських Українців М.Р.О." для заманювання українців до Комуністичної партії. Влада стейту Ню Джерзі приєдналася до стейту Ню Йорк, щоб заборонити цю організацію і в стейті Ню Джерзі.

ПЕРЕНОСЯТЬ 40,000 УРЯДОВИХ ПРАЦІВНИКІВ ЗІ СТОЛИЦІ

Вашинґтон. — Уряд виявив пляни для перенесення Комісії Атомової Енергії, дальше половину департаменту стейту і значне число бюр з департаменту оборони зі столиці до різних міст на випадок війни. Подробиці пляну передано сенатській комісії прилюдних робіт і директорові бюджету, Фредерікові Лотонові. На підставі начерку 40,000 бюрових працівників опиняться у віддалі двадцяти миль від Вашинґтону. Ціллю такого розміщення є відвернути увагу ворога від столиці, якщо він схотів би висилати туди літаки з бомбами. Це теж облегчить оборону міста, на випадок катастрофи. Лотон каже, що підчас цілковитої мобілізації програма розпорошення буде принаймні двічи більша. Це значить, що яких 80,000 осіб, отже яка третина усього федерального персоналу, замешкалого у Вашинґтоні, виїдуть з міста. Попри те 25,000 постійних федеральних працівників будуть вивезені в інші околиці.

В АМЕРИЦІ

● **У розмовах з президентом Труманом вБілому Домі, премієр Франції Рене Плевен** погодився на політику на Далекому Сході. Це проголошено в урядовому комунікаті з першої конференції.

● **При доказуванні вини** обвинуваченого в кривоприсязі кол. федерального урядовця Вилйема Ремінґтона, прокуратор покликався на неупорядковане приватне життя підсудного. Він побивав свою жінку і заглядав за чужими, твердили свідки.

● **День 19 травня назначений „Днем Збройних Сил"**, як це оприлюднив секретар оборони Джордж К. Маршал. Давніше були назначувані окремі дні „армії" й „фльоти", а від часу об'єднання всіх трьох ділянок оборони назначується один окремий день на вияв патріотичних почувань, зв'язаних з краєвою обороною.

КОМІТЕТ О. Н. ВИЗНАВ ЧЕРВОНИЙ КИТАЙ АҐРЕСОРОМ

ПОЛІТИЧНИЙ КОМІТЕТ ПРИЙНЯВ АМЕРИКАНСЬКУ РЕЗОЛЮЦІЮ БІЛЬШІСТЮ 44 ГОЛОСІВ. — ВІДКИНЕНО АЗІЙСЬКО-АРАБСЬКУ РЕЗОЛЮЦІЮ ЩОДО ПЕРЕГОВОРІВ. — СПРАВА ПЕРЕХОДИТЬ ДО ГЕНЕРАЛЬНОЇ АСАМБЛЕЇ.

Лейк Соксес, 31. січня. — Політичний Комітет Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй прийняв вчора американську резолюцію, засуджуючи червоний Китай як аґресора та рекомендуючи колективні заходи проти нього, як теж створення посередництва, що розглянуло б можливості мирного полагодження конфлікту. Американську резолюцію прийнято більшістю 44 голосів проти 7 та при 8 здержаних. В користь резолюції голосували: Арґентина, Австралія, Бельгія, Болівія, Бразилія, Канада, Чілє, Китай, Колюмбія, Коста Ріка, Куба, Данія, Домініканська Республіка, Еквадор, Ель Сальвадор, Етіопія, Франція, Греція, Гондурас, Ґватемаля, Гаїті, Ісляндія, Іран, Ірак, Ізраїль, Ливан, Ліберія, Люксембурґ, Мексико, Голяндія, Нова Зеляндія, Нікараґуа, Норвегія, Панама, Параґвай, Перу, Филипини, Сіям, Туреччина, Південно-Африканська Унія, Уруґвай, Венесуеля, Британія і Злучені Держави Америки. Проти голосували: Бурма, Білорусь, Чехословаччина, Індія, Польща, Україна і Совєтський Союз. Здержались від голосування: Афґаністан, Єгипет, Індонезія, Пакістан, Швеція, Сирія, Ємен і Югославія. — Не брала участи в голосуванні Савдівська Арабія. Політичний Комітет раніше більшістю голосів відкинув азійсько-арабську резолюцію щодо дальшої спроби переговорів з червоним Китаєм. Після того трьох „спонсорів" цеї резолюції: Іран, Ірак і Ливан, голосували в користь американської резолюції, яка переходить тепер ще під голосування Генеральної Асамблеї, сесія якої в тій цілі буде скликана, правдоподібно, на найближчий вівторок. Індійський представник, сер Бенеґал Рау, що був головним оборонцем червоно-китайського аґресора, на закінчення заявив, що „коли світ вирушав, в нашому розумінню, назустріч нещастю, ми, більшість азійських країн, робили все можливе, щоби цей похід зупинити". — Ухвалена американська резолюція передбачує створення окремого „комітету колективних заходів", що в рямках встановленого вже раніше в Генеральній Асамблеї апарату „об'єднаної акції для миру" розгляне потреби і можливості дальшої боротьби проти визнаного аґресора. Ухвалення американської резолюції має історичне значення.

КОНФЕРЕНЦІЯ АМЕРИКАНСЬКИХ ДИПЛОМАТІВ З-ПОЗА ЗАЛІЗНОЇ ЗАСЛОНИ

Париж, 31. січня. — Тут відбувається конференція американських дипломатичних представників в Совєтському Союзі та в країнах його сателітів. На вчорашніх нарадах обговорювано головно обмеження рухів для дипломатів в тих країнах та життєві умовини. Стверджується, що конференція не має наглого характеру та не була скликана з будь-якого наглого випадку, як радше була „звичайною рутиною". В ній беруть участь дипломати з Москви, Чехословаччини, Польщі, Мадярщини і Румунії.

ВИЗВОЛЕННЯ ПОНЕВОЛЕНИХ НАРОДІВ ЦІЛЛЮ АМЕРИКАНСЬКОЇ ПОЛІТИКИ

Вашинґтон, 31. січня. — Визволення поневолених совєтською Росією східно-европейських народів та притягнення Совєтського Союзу до відповідальности є ціллю американської політики, без огляду на мир чи війну з Совєтським Союзом. Інтересне твердження під цим оглядом видвигає зближений до уряду місцевий журнал „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" в своєму виданні з 26-го січня. Доказуючи різними фактами і арґументами, що нова світова війна не є в плянї Кремля на цей рік, він твердить: „Злучені Держави Америки, без огляду на те, чи війна буде чи не буде в 1951 році, рішені зрівноважити і в потребі перевищити совєтську військову потугу. Без огляду на те, чи Росія почне війну чи ні, — Злучені Держави і їх союзники рішені раніше або пізніше притягнути Росію до відповідальности... Тоді мир, справжній, гарантований мир, включатиме теж розмови про справжню волю опанованих тепер Москвою східно-европейських народів..."

ТРУМАН І ПЛЕВЕН ПОГОДИЛИСЯ НА ОБОРОННУ ПОЛІТИКУ ДЛЯ ЕВРОПИ

Вашинґтон, 30 січня. — През. Труман і французький премієр Рене Плевен покінчили дводенну конференцію, погоджуючися на засоби для стримання комуністичної загрози в Західній Европі й на Далекому Сході. Оба керівники політики своїх країн видали спільний комунікат, в якому згадані спільні цілі Америки й Франції, тобто працю для „тривалого миру". — „Ні загроза ні підступ не зможуть захитати їхні уряди від цеї постанови"—сказано в комунікаті.

Заки ще появився комунікат, премієр Плевен виголосив промову в Краєвім Пресовім Клюбі, у якій сказав, що „ми союзники і залишимося союзниками і не дозволимо на ніщо—повторяю на ніщо—щоб ослабило союз, який об'єднює нас разом". Крім того, згадуючи про Атлантійський пакт —сказав Плевен: „Ми не дозволимо ніколи, щоб єдність західного світу була розбита якимсь діянням—або загрозою діяння—все одно, чи знутра чи ззовні".

У спільнім комунікаті повторені ці наміри в іншим виді, а крім того сказано, що „Франція й Злучені Держави готові на переговори з Совєтами на засадах дійсности".

Другий день розмов, у яких брали участь найвищі дипломатичні й військові урядовці обох країн, був присвячений виключно Европі й її обороні.

ДИПЛОМАТИ НА ІНАВҐУРАЦІЇ ВАРҐАСА В БРАЗИЛІЇ

Ріо де Жанейро. — Дипломати й спеціяльні посли передали свої дипломатичні повновласти для інавґурації нового президента, Хетуліо Варґаса. Надіються, що президент оприлюднить повну лісту свого кабінету ще перед інавґурацією.

АТЛІ ПРО НОВЕ ПОРОЗУМІННЯ З АМЕРИКОЮ В СПРАВІ АТОМУ

Лондон, 31. січня. — Премієр Атлі повідомив сьогодні в Палаті Громад про нове порозуміння між Злученими Державами, Британією і Канадою в справі розвитку і використання атомової енергії. Під цим оглядом існувало відповідне порозуміння між трьома країнами ще з часів війни, але тепер воно було змінене. Премієр Атлі відмовився дати будь-які вияснення як щодо попереднього, так і щодо нового порозуміння. Він тільки ствердив, що обставини, які існували під час війни і в яких була повна виміна інформацій, вже більше не зобов'язують.

АМЕРИКАНСЬКІ ПОЛОНЕНІ В КОМУНО-КИТАЙСЬКИХ РУКАХ. Цю фотографію здобуто з ворожих джерел і вона мала б представити американських вояків „десь в Кореї", що мали попасти в комуно-китайський полон.

НОВІ УСПІХИ АЛІЯНТІВ В КОРЕЇ

„ОБМЕЖЕНИЙ НАСТУП" ПРОДОВЖУЄТЬСЯ НА ЗАХІДНОМУ ФРОНТІ. — АЛІЯНТИ ДОХОДЯТЬ ДО ГОЛОВНОЇ ОБОРОННОЇ ЛІНІЇ ВОРОГА.

Токіо, 31. січня. — Аліянтські війська, очолювані танками та під сильним прикриттям артилерії, продовжували вчора свій „обмежений наступ" на цілому 50-милевому секторі фронту в Західній Кореї, здобуваючи новий терен та завдаючи ворогові великих втрат. В наступі натрапляється на запеклий спротив ворога. Аліянтське командування вважає, що в районі на північ від Сувон, де впродовж вчорашнього дня аліянтські війська посунулися около три милі вперед, натраплено вже на головну ворожу оборонну лінію. В міжчасі, аліянтські воєнні кораблі та літаки з авіоматок продовжували вчора засипати артилерійським вогнем і бомбами ворожі воєнні об'єкти здовж східного і західного побереж. На східному побережжі, на північ від 38-мої паралелі великий лінійник Мізурі, крейсер Манчестер та дев'ять нищильників виконали нову концентраційну атаку на Косонґ і Кансонґ „цілком невтралізуючи" їх, як це стверджується в повідомленні головного командування. Під прикриттям цих атак, південно-корейські республіканські війська виконали кілька випадів на сушу в цьому ворожому запіллі. На західному побережжі воєнні кораблі з неменшим успіхом бомбардували і обстрілювали ворожі позиції в районі Сувон. До найзапекліших боїв впродовж вчорашнього дня приходило на північ від Сувон, як теж на центральному фронті. На північний схід від Сувон зокрема відзначилися в боях грецькі відділи, які в силі 300 вояків з успіхом відбили наступ поверх 3,000 червоних китайців. Аліянтське командування має відомості, що ворог приготовляється до нового наступу на центральному фронті, концентруючи там великі сили. „Ми готові їх зустрінути" — твердив ген. Алмонд, командант 10-го корпусу, зложеного з американців, французів, голяндців і корейців. Полонені ворожі вояки однодушно стверджують, що ворог вже від днів приготовляється до нового наступу, але його пляни кожночасно розбиває аліянтська авіяція, що теж впродовж вчорашнього дня, крім участи у фронтових боях, виконала успішні налети на ворожі конвої та на концентрацію ворожих військ в запіллі, зокрема в районі та в самій комуно-китайській столиці Пйонґянґ.

РІШАЛЬНА РОЛЯ АВІЯЦІЇ В КОРЕЙСЬКІЙ ВІЙНІ

Токіо, 31. січня. — Аліянтське командування стверджує, що хоча сухопутні війська в Кореї поносять головний тягар війни з переважаючими силами ворога, проте рішальну ролю в цій війні грає авіяція, без основної піддержки якої аліянтам навряд чи було б пощастило вдержатись досі на корейському континенті. Авіяція промощує сухопутнім військам шлях в їх наступі і охороняє їх в потребі відступу. Акція авіяції на фронті і стратегічне бомбардування у ворожому запіллі постійно вивсдить з ладу ворожу воєнну машину та допомагає сухопутнім військам постійно вдержувати ініціятиву в своїх руках. З огляду на цю залежність сухопутніх військ від авіяції в Кореї, аліянтське командування турбується евентуальністю, якщоб прийшлося воювати в обставинах, де авіяція не мала б такої абсолютної переваги в повітрю як в Кореї.

СУЦІЛЬНА УРЯДОВА КОНТРОЛЯ ПУБЛИЧНОГО ЖИТТЯ В КИТАЮ

Гонґ Конґ, 31 січня. — Хоча заведення „диктатури пролетаріяту" в Китаю є ще цілком свіже, публичне життя в країні вже є майже в цілости під контролею комуністичних властей. Повну контролю встановлено при допомозі терору насамперед над усім, що має політичне, виховно- культурне і т. п. значення, а від 22-го грудня такій же повній контролі підпорядковано теж все господарське життя.

АТЛІ ЗАПОВІДАЄ ПРИВЕРНЕННЯ ВОЄННОЇ КОНТРОЛІ В АНГЛІЇ

Лондон, 31 січня. — Премієр Атлі доповнив вчора в Палаті Громад свої вияснення відносно збросневої програми на найближчих три роки, на яку передбачається видатки в сумі 4,700,000,000 фунтів стерлінґів, додаючи, що виконання цеї програми вимагатиме „привернення багатьох заходів контролі, застосовуваної під час війни". З його дальших вияснень виходить, що в першу чергу будуть пороблені такі заходи: 1. Перенесення робочої сили від цивільних робіт до воєнних фабрик; 2. „Замороження" деякої кількости робітників при роботах важливих для оборони, та без дозволу покидати цю працю або переходити на іншу; 3. Обмеження повновластей профспілок, головно як йдеться про страйки, у важливих для оборони фабриках і підприємствах. Вслід за тим піде дальша контроля, головно щодо приділу та розміщення сирівців, продукції поодиноких товарів та їх сеґреґації відповідно до важливости для оборони і т. п.

УЧАСТЬ НІМЕЧЧИНИ В ОБОРОНІ НА ДРУГОМУ МІСЦІ ДЛЯ БРИТАНІЇ

Франкфурт, 31. січня. — Британський високий комісар Німеччини, сер Івоне Кіркпатрик, вважає, що включення Західної Німеччини в загальну західно-европейську оборонну підготовку є тільки на „другому місці", тоді як „першим обов'язком" аліянтів є необхідність розбудувати і скріпити їх власну оборонну силу та можливості. Тому він вважає, що кінцеве вирішення проблеми німецької участи в західній обороні може бути відложене аж до часу встановлення „партнерства" між західними потуґами і західно-німецькою республікою. Кіркпатрик натякнув, що на ці теми він говорив теж з ген. Айзенгавером під час його останніх відвідин у Франкфурті, та що генерал теж погоджується з таким поглядом. Він критикував поведінку німців, які вважають, що їх власна оборона є ласкою для аліянтів.

В СВІТІ

● **Кара каторжної праці буде скасована** в новому карному кодексі Югославії, що його тепер приготовляється під ухвалу парляменту.

● **Комуно-чеська преса почала** нову кампанію, домагаючись „чистки" неблагонадійних елементів та „буржуазних залишків" з комуністичної партії.

● **1,316,000 долярів видали Об'єднані Нації** на „технічну допомогу" в 63 країнах впродовж минулого року.

● **Новий торговельний договір**, що передбачує товарообмін в сумі 4,000,000 долярів, підписано між Югославією та Ізраїлем.

● **Італійський парлямент не прийняв** до відома резиґнації двох комуністичних депутатів, що зірвали з комуністичною партією.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
В Джерзі Ситі і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$12.00	One year	$12.00
На пів року	$ 6.50	Six months	$ 6.50
На три місяці	$ 3.50	Three months	$ 3.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA". P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

КОНТРОЛЯ ЦІН І ПЛАТЕНЬ

Чарлз Е. Вилсон, директор мобілізації оборони („економічний цар", як його дехто називає), заявив минулого тижня у Филаделфії, що без контролі економічного життя країни не обійдеться. „Контроля", казав Вилсон, це зненавиджене американцями слово, але тому, що „добровільні методи" не дописують, треба братись за „примусові", за закон, який регулюватиме розміщення матеріялів, ціни на товари, чинші, заробітні платні, тощо.

„Котроля", себто державний примус, це щось таке, що можуть американці стерпіти тільки в надзвичайних обставинах, звичайно у війні, або дуже близькому до неї часі. Беручи до уваги, що за минулої світової війни, яка почалася в 1939 році, контроля цін і заробітних платень почалася щойно на весні 1943 року, можна зрозуміти, в якому часі і в якій небезпеці живемо тепер. З другого боку, на випадок евентуальної третьої світової війни, Злучені Держави є нині багато краще приготовані до неї, ніж були приготовані до другої світової війни, коли вже в ній опинилися. Так треба розуміти теперішню контролю. Вона приспішена, щоб допомогти загальній мобілізації країни на випадок війни. Це вказує, що рішальні чинники добре розуміють, чого вимагатиме нова світова війна від Америки. Ці вимоги будуть багато більші, ніж були в минулій війні. Це вже можна пізнати з порівняння американського бюджету, спричиненого воєнною мобілізацією по Перл Гарбор, який тоді виносив $ 17,5 біліонів, з цьогорічним бюджетом, який виносить $ 71.6 біліонів. До цього додаймо, що Злучені Держави мають тепер державного довгу на $ 257 біліонів та що самі тільки проценти від тих довгів виносять річно $ 5,897,000,000.

Зрівноважений бюджет і розумна економічна господарка це дуже важливі чинники у воєнній мобілізації. Найгіршим їх ворогом є інфляція, а фактом є, що ціни на товари піднімалися вже від довшого часу щораз вище та що тим самим змаліла вартість доляра. Отже контроля цін є одним з найважливіших засобів проти інфляції.

Проголошення подробиць, як щодо контролі цін, так і щодо контролі заробітних платень, стало відразу предметом гострої критики. Наприклад, така могутня організація, як Американська Федерація Праці, заявилася проти контролі. Урядові чинники запевняють, що мобілізаційний плян обрахований на довгі роки і буде багато різних нагод до поправи недомагань. Найважніше, щоб стримати упадок вартости доляра.

Совєти підкопують на европейськім валютовім ринку вартість доляра усіми засобами. Очевидно, що і контроля не поможе вдержати доляра на певній висоті, коли держава не зможе покривати податками таких великих видатків, як ті, що передбачені на біжучий рік. Тоді треба було б затягати нові позички. А якби вибухла справжня світова війна, тоді було б ще гірше, бо видатки були б багато більші. Отже теперішня контроля є розумною зарадою у сам час. Вона дає можливість державі бодай пробувати зрівноважити видатки з приходами. Інакше при тих величезних видатках, яких вимагає загальна мобілізація, скоро прийшло б до цілковитого захитання вартости доляра, як це було в інших країнах. В американському випадку це було б катастрофою для цілого вільного світу.

Додамо, що Ерик Джанстон, директор Економічної Стабілізації, запевняє, що контроля буде скасована, як тільки виявиться, що нема загрози інфляції. Він навіть переконаний, що на це не прийдеться довго ждати.

Чергова експльозія атомової бомби

В Неваді, на північний захід від Ляс Вегас, переведено чергові досліди з вибухом атомової бомби, зглядно трьох бомб. Дві перші експльозії були слабші ніж ті, з якими ми вже знайомі з попередніх вибухів, а третя дещо сильніша. Комісія Атомової Енергії тільки ствердила факти, не подаючи жадних подробиць. Про них більше сказали спостерігачі з віддалі, але теж тільки те, що можна було спостерегти. На цій підставі в пресових коментарях робиться деякі інтересні висновки і заключення, що можуть мати рішальне значення для дальшого розвитку атомової енергії для воєнних і мирних цілей.

Факт, що детонації двох перших атомових бомб в новій пробі були слабші і менші в порівнянні з попередніми, хоча все ще дуже сильні і могутні самі по собі, піддає думку, що випробовувано нову атомову зброю, меншу від первісної і, можливо, призначену вже не для масового знищення, як попередні, але евентуально для вжитку тільки на фронті проти ворожих військ. Загальна опінія привітала такі здогади з великою полекшою, бо це давало б надію, що на випадок війни від цеї зброї вже менше потерпіло б цивільне населення, а її використання на фронті проти збройних сил давало б тим більшу запоруку швидкої перемоги.

Деякі інтересні міркування під цим оглядом появились ще перед останніми пробами, надруковані в завжди добре поінформованому „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт". Там стверджується, що „атом, з його безмежною силою, починається вилонювати як зброя для всіх цілей". Всі три роди зброї американських військ: армія, фльота і авіяція, мали дістати дозвіл на започаткування розвитку в цьому напрямку.

Атомова бомба, тепер вдосконалена, зможе бути використана в евентуальній майбутній війні як кожна інша бомба. Вважається, що атомова артилерія, атомові ракети, атомові торпеди і підводні човни є в своїм розвитку багато дальше заавансовані, ніж про це можна говорити. Підготовка цеї атомової зброї для всіх трьох родів збройних сил мала б займати тепер одне з головних місць в американському військовому плянуванні. На це вказували б численні повідомлення і рішення. Для прикладу: президент Труман пропонує рекордову висоту видатків на приспішення атомової програми, призначаючи на це 1,3 біліона долярів на найближчий рік. Армія повідомила про „заохочуючий прогрес" в дослідах над продукцією атомової зброї для вжитку сухопутніх військ. Вже перед атомовими пробами в Неваді говорено, що приготована на це дослідна площа призначена правдоподібно для дослідів — „атомової артилерії", ракет або торпед. Все це разом вказувало б, що в майбутній війні американська армія, фльота і авіяція в усіх своїх частинах могли б вже бити ворога звичайною і атомовою зброєю на фронті.

В загальному передбачується такі найбільш правдоподібні можливості використання атомової зброї:

„Звичайна" атомова бомба, що може одним ударом змести з лиця землі ціле місто з його будівлями і населенням, продукується і магазинується вже віддавна. Проте, багато змінилися можливості її використання. Вже перед роком департамент оборони повідомив, що атомова бомба може бути вжита не тільки для стратегічного бомбардування, але теж як тактична зброя. Це значить, що таку „звичайну" атомову бомбу можна буде використовувати не тільки до бомбардування важливих центрів у ворожому запіллі, але теж для піддержки сухопутніх військ в їх фронтовій акції, головно проти великої концентрації ворожих військ та панцерної зброї.

Вже від деякого часу повідомляється про продукцію „малої" атомової бомби, з якою, правдоподібно, й був останній досвід в Неваді. Це означало б, що теж менші літаки можуть її скидати для „викурювання" ворога з фронтових укріплень і т. д.

Відомо, що в стадії розвитку є атомова артилерія, як теж атомові ракети і, правдоподібно, торпеди. На це вказували б натяки шефа штабу армії ген. Коллінса, який в офіціяльній військовій публікації твердить, що „такі атаки, як в Кореї, не можуть здержувати нас в здійснюванні далекосяглої програми для розвитку нового виряду, включно з тактичним застосуванням атомової зброї сухопутніми військами".

Поруч авіяції і армії, теж фльота додержує кроку в дослідах можливостей використання атомової зброї в її діях. Вже від місяців відомо, що фльота має на своїх авіоматках літаки, що можуть переносити звичайну атомову бомбу. В додатку, ще після проб на Бікіні, американські стратеги мали прийти до висновку, що атомова бомба, використана підводним човном, могла б одною такою атакою на базу совєтських підводних човнів так добре як зліквідувати цю загрозу для американської фльоти. Що більше, вже були теж публічні вістки про можливість використання атомової енергії як погонової сили для підводних човнів та інших кораблів, що давало б їм прямо необмежені щодо часу і простору можливості діяння.

Все це набирає окремого значення, як зважити, що вже сьогодні немає в Совєтському Союзі ані одного більшого міста чи центру, яке було б поза засягом американської авіяції або віддалене від американських баз більше, ніж 12 годин лету. Всі ці бази можуть бути в кожній хвилині забезпечені атомовими бомбами, що їх Злучені Держави, згідно зі здогадами, мали б мати вже около 800, тоді як максимальна кількість подібних бомб в Совєтському Союзі в жадному разі не могла б сьогодні виносити більше, ніж 50, якщо вони там взагалі існують. Тимчасом продукція цеї зброї в Америці з кожним днем приспішується. Це є факти або щонайменше правдоподібні здогади, які є найбільшим аргументом, чому Совєтський Союз зі своїми мільйоновими арміями ще досі не почав вже давно заповідженого його пророками „последного і решітельного" бою.

Іван Манило.

Де ж могила Юрія Клена?

З поетом-европеїстом Юрієм Кленом я познайомився в українському таборі (Авґсбурґ). Згодом ми зустрілися на конференціях МУР'у, на літературних вечерах в Мюнхені, Авґсбурґу, Байройті та інших містах Німеччини.

Десь 26 чи 27 жовтня 1947 року в згаданому авґсбурґському таборі відбувся черговий літературний вечір Юрія Клена. Тоді він читав свої нові оповідання... Ми, молоді письменники, були захоплені, ми були зворушені, ба, навіть здивовані не абиякою майстерністю його не тільки поетичних, а й прозових творів. Особисто для мене Ю. Клен тоді став справді Великим Кленом! І хоча я не брав участи в дискусії і ввесь час сидів мовчки, Юрій Клен, після закінчення літературного вечера, підійшов до мене:

— І чому це Манило... сумний?

На прощання він мені потиснув руку.

А через кілька днів, а саме 30. жовтня 1947 року, Юрія Клена вже не було серед живих.

Українська громада похоронила його в Авґсбурґу на кладовищі Пферзее, поблизу українського табору Сомме-Касерне. День був похмурий, сонце чомусь сховалось за хмари, сіявся дрібний осінний дощик... Я йшов за домовиною дорогої людини і плакав, як ніколи в житті ще не плакав. — Плакали всі. Потім ми засипали поета землею, поставили дерев'яний хрест і заквітчали могилу десятками вінків від усіх українських організацій.

Прощай навіки! Прощай, невмирущий співець України!

Минуло кілька років. 12. жовтня 1950 року я, перед самим від'їздом з Авґсбурґу за океан, до далекої Америки, відвідав ще раз могилу Юрія Клена. На німецькому кладовищі я ледве її знайшов... Земля запалася, заросла травою; хрест почорнів, потріскався і похилився — ось-ось впаде; на хресті чиясь українська рука (мабуть, молодого поета) вирізала дбайливо ножем кілька літер — „Ю. Клен". Оце й усе!.. Кому ж ти співав, поете? Хто поставить тобі пам'ятник? І де ті сльози, пролиті над твоєю домовиною?

Де ж могила Юрія Клена? — нарешті запитаємо колись ми і наші нащадки.

Б. Сивенко.

Борсання людства в колисці

Скажемо відразу: мова йде про Европу — чейже всім відомо, що Европа — колиска сучасної цивілізації, колиска християнського людства. Тому й без лапок у наголовку. Отож II світова війна так заплутала національно-державну і загалом політичну картину Европи (куди більше, ніж І. світова війна!), що хоч починай III світову війну, ризикуючи, що це взагалі буде кінець Европі. Основна причина такого трагічного стану та, що переможці одне говорили, а що інше робили. Гукали й сурмили про волю народів і людини від тоталітаризму, від жаху неволі і злиднів, а насправді не тільки лишили в тоталітарному ярмі большевизму народи Східної Европи, а це вкинули в нього всю центральну і південно-східну Европу. Не дотримано урочистих кличів, голошених у час війни, на огидний торг віддано власні принципи — і в наслідку величезні жертви людства у війні лишилися невиправдані. Тепер ось західні аліянти на чолі з ЗДА вживають заходів, щоб для відсічі зміцнілому агресорові — совєтському бльокові — притягнути Німеччину і навіть Японію. А для цього їх треба озброїти. Ну ж подумати тільки: щойно погромили і роззброїли, як лютих ворогів вільного людства, а тепер — знову озброювати! Це ж так людство ніколи не вийде з порочного кола. Бо озброєні Німеччина і Японія невдовзі, безперечно, знову трястимуть світом.

Історія мусіла б як-не-як дечого вчити. Ми скажемо: демократичні західні держави, борючись проти нацизму і фашизму в минулій війні, не мусіли вважати Сов. Союз за свого спільника, бо ж він не був таким і бути не міг. Він, СССР, був випадковим „попутником" з аліянтами в боротьбі проти Гітлера. Хіба кожен ворог мого ворога є вже мій приятель? Хіба злодій перестає бути злодієм від того лишень, що він сам потрапив у біду? Західні ж аліянти кремлівського крокодиля охрестили невинним ягнятком тільки через те, що Гітлер напав на нього, бувши вже у війні з ними! Розуміється, це не має нічого спільного зі справжньою ідейною принциповістю. І доки так буде, страшенно шкода тих жертв, що їх волелюбні народи поклали на вівтар війни.

Практична політика европейських держав у новій історії ніколи не відзначалася особливою принциповістю, послідовним додержуванням якихось певних політичних напрямних. Ще менше можемо завважити в цій політиці — як вона виявлялася на міжнародному форумі — елементів загальноевропейської солідарности. Давно проминули ті часи — 11-12 сторіччя — коли країни Західної Европи спромоглись були на одностайну акцію (не так може своїх урядів, як громад, як християнської суспільности) за визволення християнських святинь у Палестині з рук завойовників-магометан. Була тоді ще в Зах. Европі верства лицарів, що не замикались рамами національно-державних кордонів, а мислили й діяли в рамах світового християнства, отже, сказати б, у рамах універсальних. І відсіч маврам на Пиринеях, і відсіч монголо-татарській навалі Батия, і ще пізніше — відсіч туркам на середньому Дунаї — організовано було на тих же головно основах: захистити християнську цивілізацію від навали „невірних".

З часу, коли на політичну арену в країнах Зах. Европи вийшла верства буржуазії (її окреслювано тоді як „середній стан" — між кріпацько-селянською масою з одного боку і великими землевласниками — февдалами світськими і церковними — з другого боку) і Зах. Европа уконституувалась як ряд національних держав, не було вже широких спільноевропейських акцій на зразок згаданих протиарабських чи протитурецьких кампаній. Не було вже спільного гасла: „За віру, за Христа", бо не було й походу з чийогось боку проти християнства як такого. Спільна акція провідних зах. европейських держав проти Росії в 1855-56 р. (Кримська кампанія) була вже запереченням лінії християнської солідарности, християнської поступової цивілізації, бо спрямована на підтримку і збереження середньовіково-февдальної султанської Туреччини, під деспотичним пануванням якої перебувала ще тоді низка християнських країн на Балканах.

То був чи не перший в новій европейській історії випадок великих коаліцій, подиктованих і зроджених суто кон'юнктурно-еґоїстичними розрахунками, а не мотивами ідейної спільности. За нею пішла Велика Антанта і війна 1914-1918 рр., де по одним боці виступали передові країни західної цивілізації — Англія, Франція, Італія і ЗДА поруч з російською тюрмою народів, що в практиці заперечувала шлях европейського демократизму. По другім боці знову бачимо безпринциповий бльок — передову Німеччину поруч з відсталою і прогнилою (щодо політичного режиму) султанською Туреччиною. І таку саму ідеологічну порочність, безідейність основи групування бачимо і в II світовій війні, де проти тоталітарного бльоку гітлерівської Німеччини і муссолінівської Італії — боролися волелюбні країни Заходу на спілку з найогиднішим душителем свободи — Совєтським Союзом. Така протиприродність гуртування, політично-військових союзів — ніколи не може дати добрих наслідків — що ми, власне, нині всі й бачимо. Найголовніше, що така міжнародно-політична практика **розхитує до краю і без того підірвану мораль европейської людини.** Тим часом нічим іншим, як лише повсякчасним і невсипущим скріпленням цієї моралі можна запобігти останньої катастрофи европейської християнської цивілізації і культури.

І одним з дуже важливих джерел моральної сили для сучасної Европи й світу є історично молодші нації, що бувши досі позбавлені сприятливих умов і приречені на довші періоди недержавности, менше обтяжені гріхами довго пануючих власнодержавних народів. „Останні хай будуть першими" — цей великий заповіт Христа ніколи, може, не був таким актуальним у ділянці міжнародної політики, таким важучим для майбутньої долі людства, як саме тепер.

Як не міг світ християнської культури, щоб могти крокувати вперед, терпіти в себе індивідуального, особистого рабства, так не може він тепер — прийшла така пора! — терпіти

(Закінчення на стор. 3-тій)

Д-Р В. ҐАЛАН

ЗУАДК в Дії

6)

Люди (14 голів родин) з табору Віндішберґердорф зверталися до нас, щоб їм здобути працю. Однак ми їм не могли покищо помогти, бо в тій місцевості, де вони перебувають, немає варстатів праці. В цьому, як і в подібних випадках, треба старатися про перенесення цих людей до іншої місцевості. Людям, які живуть по приватних мешканнях, або по німецьких таборах, помагаємо, щоб вони одержали т. зв. господарську допомогу або т. зв. негайну допомогу.

Таких випадків, в яких ми могли помогти, було 27.

Крім цього, маємо також групові справи, як політвязнів (500 осіб) студентів (208 осіб) та справи високих шкіл, яким на підставі німецького закону негайної помочі (Зофортгільфеґезец), належить допомога.

Політвязні повинні дістати відшкодування за те, що сиділи по кацетах. На підставі наших інтервенцій, вони дістають ренти, однак справа відшкодування ще не вирішена.

Німецький уряд твердить, що українці не були політично, а тільки національно переслідувані; тому, щоб вияснити цю справу, ми подали кілька справ до суду для їх принципового рішення.

Згідно з німецьким законом всі студенти - біженці мали б одержувати грошеву допомогу, яка уможливила б їм без труднощів продовжувати свої студії.

На дотепірішні старання, роблені нами в цім напрямі, ми не одержали ще відповіді, однак сподіємося одержати відповідь позитивну.

Для наших університетів ми старасмося одержати гроші від німців з тих сум, що вони мають на відбудову університетів та приміщень для студентів і учнів від фонду Пляну Маршала. Покищо німці нам відмовили. На нашу дальшу інтервенцію в тій справі відповідь ще не прийшла.

Справи рент і відшкодувань натрапляють на трудноці з тої причини, що, згідно з розпорядженням німецької влади, в усіх тих справах мали бути подані прохання не пізніше 31 січня 1949. Тому в усіх таких випадках треба насамперед представити оправдуючі причини спізнення в поданні прохання. Прохання, які подаються через ЗУАДК, приймаються, однак індивідуально подавані прохання відкидаються.

Для інвалідів здобуваються ренти без ніяких труднощів, якщо їх випадки відповідають вимогам німецьких законів, а саме, якщо вони понесли певні втрати чи зазнали ушкодження в німецькому війську або на праці в німецьких установах і підприємствах.

До нас зголосилися 341 інвалідів (голів родин). Закінчено нами 51 справу з позитивним вислідом і ті люди дістають вже ренти. Ці ренти виносять пересічно около 87 НМ місячно, до чого доходять додатки на дружину та дітей які виносять 15 НМ місячно Ці ренти, за найновішим законом, будуть підвищені від 1-го жовтня 1950 р.

193 справи є опрацьовані і чекають на рішення відповідних установ. 157 спарв є в опрацюванні.

Для вдів ми в двох випадках вистаралися ренти. 12 справ є в опрацюванні, а решта ще не вияснені.

Для хворих на туберкульозу здобувається т. зв. „Туберкульозефюрзорґунґ". 29 справ опрацьовані, 118 є в опрацюванні. Цю поміч можуть дістати всі хворі на туберкульозу.

Старші особи понад 65 літ мають право на ренти або пенсії.

Ренти дістають ті, що працювали в дома і тут в приватних підприємствах і були соціяльно забезпечені, а пенсії ті, що працювали при державних установах. 7 справ є закінчених, решта людей ще не зложили у нас відповідних документів.

У вищезгаданих справах, по більшій части люди переважно не мають документів або мають не всі ті, що потрібно. В таких випадках, ЗУАД Комітет допомагає також при роздобуванні документів.

Далі стараємося, щоб наші залишенці могли дістати ті самі позички-кредити, які дістають німецькі утікачі, тим більше, що ті гроші походять з Пляну Маршала. Що три місяці роздають по 67-80 мільйонів. В одному випадку ми започаткували таку справу і, хоч німецьке міністерство внутрішніх справ твердило, що ця справа буде відкинена, після нашої інтервенції нам не відмовлено. Маємо враження, що цю справу переслано до міністерства господарства для одержання його згоди на її позитивне полагодження.

ЗУАДК помагає також в інших справах перед німецькими установами, як напр., одержування приватних помешкань, зрівняння в правах з німцями при виконуванні якоїсь праці, леґалізації подруж, тощо.

Побажано було б, щоб інваліди, політвязні і вдови, які тепер перебувають в Америці, також зверталися до нас через Централю у Филаделфії, бо ми можемо також їм вистаратися одноразове відшкодування, т. зв. „абфіндунґ".

Завданням акції соціяльної опіки є поліпшення матеріяльного та морального становища скитальців, щоб вони не потребували помочі ЗУАДК-у, а, навпаки, самі ще помагали нам нести допомогу тим людям, яким конче потрібно допомагати.

Загальна характеристика веденої ЗУАДКомітетом соціяльної опіки в американській і французькій зонах заключається в таких статистичних даних:

До ЗУАДКомітету в тих зонах зголосилися з потребами соціяльної опіки: 341 інталідів, 147 хворих на туберкульозу, 50 вдів і 398 старших осіб у віці понад 60 років. В загальному полагоджено з позитивним вислідом всіх 17 справ; в 145 інших полагоджених випадках очікується на рішення відповідних властей і 287 справ є ще в процесі полагоджування. Поодинокі справи полагоджується в таких напрямках:

(Дальше буде).

Найбільшу поміч дає ЗУАДК українським дітям в Німеччині. На світлині дітвора української народньої школи в таборі „Орлик" після першого св. Причастя дня 4.4.1950.

Інж. Д. Кузик.

Галичина — Західна Україна

Давна назва частини України, Галичина, переходить тепер якусь крізу. І то не зважаючи на світлу історію за галицьких князів. Австрія, прилучивши до себе Галичину і частину польських земель, назвала те все разом Галичиною („Галіція"). З цього хотіли скористати поляки і називали Галичину польською. Та і галицькі політики, чи для відрізнення себе від поляків чи задля соборництва, назвали цей край по проголошенню самостійности Західно - Українською Народною Республікою, пропустивши всякий натяк на Галичину. Але перейшовши за Збруч на Східну Україну, назвали свою армію Українською Галицькою Армією (УГА).

Між двома останніми війнами поляки прозвали давнішу австрійську Галичину — Малопольською. Українські землі мали офіційну назву „Всходня Малопольска". Поляки боялися, щоб назва Галичини не нагадувала надто виразно українські історії цеї землі, хочби такого короля Данила що свого часу був одиноким оборонцем Европи перед татарськими ордами, за що дістав найвище тоді відзначення, корону. Також большевики не любили назви „Галичина" і назвали свою нелегальну партію Комуністичною Партією Західної України (КПЗУ). Знову наші галицькі українці не мали окнозгідного погляду на назву краю, в якім жили. Одні радо уживали історичної назви, а другі вводили назву „Західно-Українські Землі", що означало вже також і Волинь, що тоді була під Польщею.

Нині на еміґрації, в Европі, в Америці і в цілому світі поза СССР також думки поділені. Деякі люди зі Східної України уживають постійно означення Західна Україна. Цеї самої назви уживають частіше і самі галичани, подаючи напр. в пресі, що хтось там родився в Рогатині, Західна Україна. В пресі часті повідомлення того роду. Назви „Галичина" тримаються головно старші іміґранти і наші старші галицькі політики.

Думаю, що нема ніякої оправданої причини цуратися тої назви частини України. Слово „Західна Україна" означає не тільки Галичину; воно означає Буковину, Волинь і Закарпаття. Отже неточне означення. І коли Україна має Полтавщину, Харківщину, Кубань, Крим, Бесарабію, то чому не могла б мати і Галичини? Ніякий американець, що походить напр. з Тексасу не буде цуратися того і не скаже що походить з південної Америки, бо то не було б належним означенням.

Москалі мають свою причину не любили назви „Галичина", бо цей край ніколи не належав до їх царства, а в останніх десятиліттях був протиросійською кузнею. Поляки також не люблять цеї назви, бо вона нагадує їм і світові світлу історію і часті війни цеї землі проти Польщі. Але нам, навпаки треба саме тепер пригадувати якнайбільше, що одним із перших оборонців західної цивілізації був якраз наш король Данило. І трупами своїх вояків, українських вояків, та згарещами своїх міст, українських міст, ослабив сили азійської дичі. Як у 1917—20 роках, так і нині, українці понесуть найбільші жертви, послаблюючи через те силу потвора, що нині вже хоче поїсти цілий світ. Саме тепер, коли світ готується до оборони перед тою самою азійською навалою, добре пригадувати світові й нашого українського галицького короля Данила, що тому рівно 710 літ боронив українські землі, а тим самим і Европи, перед татарськими ордами. Це буде б найкраща відповідь теж і полякам, на їх зазіхання на наші галицькі землі.

Борсання людства в колисці

(Закінчення зі сторони 2-гої)

поневолення і рабства народів, якщо не хоче здеґрадувати і стати сам повсюдним рабом повсюдного большевицького тоталітаризму. Визволити всіх, що прагнуть визволення! Увага і захист найменших, бо то ми самі! — Такий має бути бойовий клич волелюбного світу, що визначатиме і відповідну поставу цього світу до світу тоталітарного большевизму.

Звідси, з цієї єдино-принципової позиції західнього світу, якщо він на неї стане (а він мусить стати, бо ми ще не віримо в загибель европейської культури) — відразу прояснюють горизонти, розвіються всі тумани і блахмани, все мряковиння і сартризму, і „третьої сили" (що про них ніхто, власне, толком не знає, що воно таке), і „філософічних" міркувань на тему „Не трать, куме, сили..." і всі подібні дефетистичні спекуляції розпачливо европейського інтеліґента. Звідси бо ясна також програма практичної політики, що її мусів би прийняти західний світ скрізь: і в ОН, і поза ОН, і на полі „холодної війни", і на полі війни „гарячої". Формулюємо її, цю практичну політику від сьогодні: ніяких гешефтів з ворогом, ніяких гнилого яйця не вартих калькуляцій: тут, мовляв, ступаймо „легенько", а там „твердіше"; з цим, мовляв, „почекаймо, щоб не дражнити", а з цим „уже пізно вихоплюватися"; це, мовляв, уже „повний большевик", а це лише „наполовину", а цього ми ще поступками можемо до себе привернути. І так далі і таке подібне. Усе це, може, й мало рацію колись, за малих, не ідеологічних воєн і не глобальної політики. **Нині війна** (бо вона фактично вже є!) **світів**. Усе, що йде за диктатом Москви — це **ворог суцільний**. І нехай Мао Це-дун буде двічі поетом і тричі філософом (так про нього писали захоплені західні кореспонденти), а торгувати з ним, — та ще стратегічною сировиною (як це робили і, мабуть, роблять і досі країни британського Коменвелту) — безглуздо, як зрада самого себе.

Треба конче затямити, що на полі крутійства Сталіна не перемогти. І не тому лише, що він сам — неперевершений крутій, а й тому, що вільний світ — це не диктатура, він не може як слід змобілізувати своїх сил крутійством, а лише **великою ідеєю, гарячою відданістю їй**. Ця велика ідея — визволити всіх, що прагнуть визволитися — ажніяк не сполучена з дрібничковістю і ґешефтярством.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА—ЦЕ СИЛА

ПРЕЗИДЕНТ ТРУМАН ВІТАЄ ПЛЄВЕНА, премієра Франції, що прибув до Вашингтону для обговорення важливих політичних, військових і господарських проблем, зв'язаних з теперішньою міжнародною кризою.

НА МОВНІ ТЕМИ

Нотатки з української фразеології

Куди їхати: до Европи чи в Европу? Ця важлива деталь з української фразеології має привернути нашу увагу тому, що в практиці ми часто натрапляємо на труднощі, вагаючись, яку з двох форм вибрати, як правильно збудувати фразу, щоб зберегти дух мови. І справді: „Іти до театру" чи „в театр"? „Їхати до Европи" чи „в Европу"?

Обидві ці прийменникові конструкції мають два різні стилістичні відтінки, тому вони не можуть одна одну заступати. Конструкція з прийменником **до** (до театру, до Европи) вживається при певних дієсловах, а саме при дієсловах руху непрефіксованих (їхати, іти, летіти та ін.) і префіксованих з префіксами **до-, при-, ви-, від-** (доїхати, приїхати, поїхати, виїхати, від'їхати).

Конструкція з прийменником **до** в українській мові має значення не тільки вказувати на межу, кордон (від — до), надто при дієсловах з тим же префіксом **до-** (дійшов до театру), але й ширше значення, як об'єкту, що на нього спрямовується дія взагалі. З цього погляду цілком правильно побудовані фрази: „Ходи зі мною до кімнати" (Метлинський), „Ішов до церкви" (Грінченко), „Ачесон вилетить ... до Европи" (Наш Клич, 1950, ч. 47), „Ген. Двайт Айзенгавер ..., від'їжджаючи вчора до Лісабони, ствердив..." (Свобода, 1951, ч. 14), „Канада ніколи не висилала дипломатичної місії до Еспанії" (Укр. Голос, 1951, ч. 2).

Інше значення має конструкція з прийменником **в(у)** (в театр, в Европу). Прийменник **в(у)** з іменником в знахідному відмінку вказує, що дія спрямовується в середину предмета. Це значення підсилюється ще й відповідною формою дієслова з префіксом **в(у)-**, що має те ж саме значення. В таких випадках напрям дії конкретизується, дія спрямовується не взагалі на якийсь предмет, а лише в середину його. Наприклад: „Пан увів дідову дочку в свої горниці" (Чубинський), „Увались у хату" (Куліш), „Радюк увійшов у залю" (Н.-Левицький), „У столицю в'їздив Колумб, мов цар який" (Грінченко).

Зрідка і при дієсловах з префіксом **про**: „Ярема з Лейбою прокрались аж у будинок" (Шевченко). А також і при непрефіксованих дієсловах, якщо фраза має значення напряму руху в середину: „Веди ж гостей у світлицю" (Куліш).

Отже, треба в практиці розрізняти ці дві конструкції, що мають різне значення: іти до театру (напрям на предмет) — увійти в театр (напрям всередину), їхати до Европи — в'їхати в Европу, іти до школи — увійти в школу. Форма „пішов у школу", що вживається іноді в народно-побутовій мові і що її наводить С. Сицявський (Норми, 262), не є органічною в українській мові і виникла, можливо, підо впливом російської мови. Таке ж враження справляє наприклад з народної пісні: „Покидає, виїжджає в Китай городочок" (Метлинський). А також форма: „Піду в базар, щоб хто прийняв мене" (Грінченко). Неправильно побудована й ця конструкція: „. . . вони приїхали в Москву зі Львова з якоюсь означеною метою" (Свобода, 1951 ч. 3). Треба: „приїхали до Москви", бо тут не заховується ідея напряму дії всередину. В „Свободі" (1951, ч. 21) читаємо правильно побудовану фразу: „Вчора аліянтські війська ... виконали найглибший рейд у ворожу територій, увійшовши в місто Гоенґсонґ", але в заголовку вона пабудована неправильно: „Аліянтські війська увійшли до Гоенґсонґ".

За таким же принципом будуємо конструкції з переносним значенням дієслова типу „увійти до складу" чи „увійти в склад". В таких випадках ми мали б такі побудування фраз: „зарахувати, прийняти до складу організації", але: „увійти в склад організації"; „його запрошено до складу президії", але: „він увійшов у склад президії". Ці стилістичні відтінки безперечно сприяють збереженню духа нашої мови, оберігають її від шкідливих впливів.

Окремої уваги вимагає конструкція з прийменником **на**, але цьому питанню ми присвятимо окрему нотатку.

Проф. П. Ковалів

СЛАВНІ КНИГИ

До найбільш поширених книг на світі належить китайський календар-альманах, який появився в Пекінґу у 8-ми мільйонах примірників.

Найменша книжка в світі має розмір 9X9 міліметрів. Її друковано в Падуї і має 208 сторінок. До тої самої категорії належить один лексикон, який зберігається у віденській університетській бібліотеці. Він має 300 сторін, але друк його такий малий, що його можна читати тільки через побільшаюче шкло.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЮ ЙОРК, Н. П.

Різдв'яний концерт

В неділю 21 січня ц. р. відбувся різдв'яний концерт церковного хору при Церкві св. Володимира на 14 вул., під проводом дириґента проф. Завітневича.

Програма концерту, вміло підібрана, складалася з перлин українського народного епосу — колядок і щедрівок. Сам народ наш творив їх протягом довгих віків, співав їх і передав у спадщину своїм дітям. З роду-в-рід передавалися вони і удосконалювались у змісті і формі. Так вони дійшли і до наших днів. Буйний розвиток культури і цивілізації 18,19 і початку 20 століття покликав з кадр українського народу творчі таланти, що опанували духові скарби його і, поповнивши їх, в удосконаленій формі принесли їх до скарбниці всесвіту. В галузі музики і співу Україна дала світові: М. Лисенка, К. Стеценка, М. Леонтовича, С. Людкевича, О. Кошиця, Л. Ревуцького та інш. композиторів. Основна заслуга цих композиторів полягає в тому, що вони, як ніхто інший, глибоко відчули українську пісенну творчість, всебічно опанували її й в своїй індивідуальній творчості міцно стояли на народному ґрунті.

Краса і мелодійність народніх колядок та щедрівок захоплювала наших композиторів. З особливою любов'ю і надхненням бралися вони до аранжування їх, завдяки чому український народ може сміло пишатися перед цілим світом багатством і красою своїх колядок і щедрівок. Але якою чарівною оздобою вони були в цілому різдвяному ритуалі на Україні! Подібне щастя і радість ми мали змогу відчути на згаданому різдвяному концерті.

В програмі концерту було 15 одиниць. Всю програму виконав хор дуже добре, а деякі речі доведені були до перфектности. Калядка „Бог Предвічний" — С. Людкевича і „Ой видить Бог" К Стеценка, що ними розпочато програму, відразу створили радісний і урочистий настрій слухачів, а дириґентові і його славному хорові надали певности і творчого піднесення. Таким чином утворився духово-мистецький контакт між ансамблем виконавців і слухачем: хор певний того, що його виконання доходить до слухача і викликає у його в душі відповідні настрої та емоції, які захоплений слухач виявляв на своїх радісних лицях. І так продовжувалось через увесь концерт. Завдяки цьому контакту, концерт досягнув своєї мети, настрій від нього лишився радісний, урочистий і святковий.

Новиною для мене, а, може, і це для декого з слухачів, була колядка „Не плач, Рахиле". Сам собою цей твір не вносить щось ориґінального і цінного по своїй вартості, але він написаний ефектно. На фоні хору вирисовується сольо баса-баритона. Особливо це сольо було прекрасне у виконанні такого славного співака, як о. Григорій Павловський. Цей з Божої милости співак має дуже гарний голос, яким він володіє знаменито. Виконання його надає характеру авторитетности і твердости, яка передається і слухачам.

Закінчився концерт „Молитвою за Україну" М. Лисенка.

На мій погляд, коли б покійний Лисенко не написав нічого більше, крім цієї надхненної „Молитви", то вона одна могла б лишитися невміруцою пам'яткою про нього на віки вічні.

Дуже приємно зазначити, що на цьому концерті були приявні і американці, які хоч і не розуміли тексту пісень, але були захоплені музичною формою їх і майстерністю виконання хору.

Проф. Г. Тучанський

КАРТЕРЕТ, Н. Дж.

На працю УККомітету

В неділю, 29 жовтня м. р. в місцевій українській православній церкві св. Вмч. Димитрія була відправлена панахида за душу бл. п. Тараса Чупринки — Романа Шухевича, командира УПА, при співі церковного хору під управою Вол. Шостачка і зі словом прот. І. Ґундяка, місцевого пароха. Під час панахиди збірка на Український Народний Фонд принесла $22.12.

Дня 10 грудня відбулось у нас Листопадове Свято з концертом даним тим же хором і словом о. пароха. Пожертви складені під час концерту принесли $38.00, з чого $19.00 призначено на Український Народний Фонд.

Дня 1 січня відбулися річні збори Т-ва „Запорозька Січ", 342 відд. УНС. На Український Народний Фонд переведено збірку пожертв, на яку склались такі датки: Т-во Запорозька Січ $15.00; по $2.00: прот. І. Гундяк, М. Волянський, В. Дитиняк; — по $1.00: Ірина Гундяк, М. Василик, Марія Кіра, Д. Зазворський, Олена Локос, П. Кавенський, Софія Волянська, Г. Волянський, Софія Сокальська, Вікторія Попіль, Г. Ґайдук, М. Дмитрів, І. Маркович, Т. Дацко, М. Ґамадик, Й. Ґлуцик, К. Миньо, а решта дрібними. Разом $40.00.

Збірки на загальну суму $81.12 переслано до Українського Конґресового Комітету.

о. І. Г.

„ПРОСФОРА" ХОРУ „ДУМКА" ВЕЛИКОЮ ТОВАРИСЬКОЮ ПОДІЄЮ

Ню Йорк, 30 січня. Тут стверджується, що заповіджена на 3-го лютого „Просфора" нашого репрезентативного Хору „Думка" вибивається на чоло товариських подій української громади цеї метрополії. Просфора відбудеться у великій залі Бетговен Голл при 210 Іст 5-тій стріті, в год. 8-мій ввечорі. Як довідуємося, білети вступу вже цілком вичерпані. Аранжери імпрези звертають увагу, що вступ на „Просфору" є тільки за запрошеннями. Йдучи назустріч загальним побажанням встановлено як обов'язковий вечірний одяг (темний для чоловіків) та просьться всіх учасників, щоби до цього достосувались.

ДОПОВІДЬ ПРОФ. СІЧИНСЬКОГО В Л. М. КЛЮБІ

З Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що там в найближчу п'ятницю, дня 2-го лютого в год. 7.30 ввечорі, проф. Володимир Січинський виголосить доповідь про „Українську гуманність". Доповідь, як звичайно, вібудеться в приміщеннях Клюбу при 149 2-га Евеню.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ДІТРОЙТ, МІШ.

Цінний реферат пані Т. Кошиць

Дня 16 грудня, пані Тетяна Кошиць мала в Дітройті (Гемтремик) в залі Українського Демократичного Клюбу дуже цікавий реферат на тему: Українська народня пісня і ноша.

Реферат відбувся з рамени відділу ч. 34 Українського Золотого Хреста, відділу ч. ОДВУ та представництва Українського Осередку Культури і Освіти в Дітройті.

Аналізуючи українську народну пісню від найдавніших часів, прелегентка мов на екрані показала нам у цій пісні всю історію українського народу, його віру і вірування, його надії та ідеали, підкреслюючи при цьому соборницький характер української пісні.

Пані Т. Кошиць розкрила перед слухачами вагу української народної пісні, яка віддзеркалює в собі духові здобутки всього народу на протязі століть та крие в собі велику силу національного насвнаження для теперішних і майбутніх поколінь. Прелегентка передала нам історію наших народних пісень: (обрядових) (зв'язаних з поганськими святами зими, весни, літа та осени), з княжої доби (колядки, весільні і інші), з козацької доби (думи, історичні пісні, тощо), та на кінець — стрілецькі пісні.

Прелегентка наводила яскраві приклади цих пісень, рецитуючи чи навіть співаючи уривки із них.

Вся наша бувальщина відбивається в наших піснях. З народної пісні можемо учитися історії нашого народу. Але під час останньої війни зникли цінні дотеперішні надбання культури українського народу, в тому і цінні збірки наших народних пісень. Тому є нашим святим обов'язком, не тільки берегти наші народні пісні як найдорожчу цінність, але і збирати їх де тільки можна, бо українська пісня це крапельна частина нашої душі, нашої культури.

В другій частині свого реферату прелегентка говорила про українську народну ношу. Зупинилась докладніше на полтавській ноші і вказала на ті хиби в наших тутешніх національних строях, які дуже відбилися від дійсної народної ноші і тільки осмішують нас.

Реферат був багато ілюстрований різними взорами. Прикро вражало, що тільки така мала горстка слухачів зібралась, щоб почути так гарного, цікавого реферату з уст такої особи, що говорила те, що глибоко переживає.

Переведена збірка принесла $43, в якій була пожертва п. М. Горин $5.

Т. М.

ТРЕНТОН, Н. ДЖ.

Традиційне Свято.

За традицією українського народу, трентонська громада, в склад якої входили укр. кат. церква, ООЧСУ і „Самопоміч", святочно відсвяткувала роковини Листопадового Зриву.

Свято відбулося в неділю, дня 12-го листопада 1950 р.

В цей день о. Й. Атаманюк відправив торжественну Службу Божу в наміренні українського народу, а сейчас по Сл. Божій жалібну панахиду за упавших воїнів, які поклали свої голови в обороні української держави. Підчас панахиди співав новосотворений хор при укр.-кат. церкві, а о. Й. Атаманюк виголосив святочну до дня проповідь.

Після церковних відправ усі присутні перейшли на церковну галю, де відбулася святочна академія.

Академію відкрив о. Т. Атаманюк, як бувший вояк української армії, та який в своїх коротких словах згадав про ці великі дні Листопадового Зриву. Святочний реферат виголосив п. проф. Є. Ясеньковський, бувший воїн УГА. Шановний доповідач в свойому змістовному рефераті відкрив зібраній публиці, яка була біля 150 осіб, багато цінного матеріялу в 1918-20 рр. Він же згадав, що хоч український нарід не встоявся в цій боротьбі, то все таки зброї не склав, а наша легендарна УПА продовжує цю боротьбу по сьогодні. Академія закінчилася відспіванням національного гимну.

ШУКАЮТЬ СВОЇХ РІДНИХ

УВАГА: Зголошуючись на Розшуки до З.У.А.Д.Комітету прохається на початку листа **доконче подати під яким числом в розшуках було надруковане прізвище особи, яка вас, чи яку ви шукаєте.**

Зголошуючись на розшуки не забувайте вложити вашу жертву на покриття поштових бюрових видатків та за витрату часу на полагодження вашої справи.

За листами чи адресами від скитальників прохаємо звертатись безпосередньо до ЗУАДКомітету, адресу якого подано при кінці.

* * *

ГРУПА ЛИСТИ ДО:

19775 Зборовську Євдоху, зам. Гордович з с. Гринів (Бібрка) від Романа Голода з Аргентини.

19777 Мосяк Пилипа і Івана з Грушова від Ковальського Івана з Борислава.

19778 Савицьку Марію, дочку Якуба, зам. Кодій із Судово-Вишенщини від Савицького Романа.

19779 Матіїв Василя з села Тяпче (Долина) від Пристай Теодора.

19780 Ліщинського Осипа від Володимира Ліщинського.

19781 Бенько Івана з с. Бобрівка (Ярослав) від Коваль Івана. Канадійські газети прошено передрукувати.

19782 До Таборових Управ в Німеччині і в Австрії. Скиталець з Пинського повіту шукає Юрій Лучко. Голоситися в ЗУАДКомітеті у Филаделфії під ч. 19782.

19783 Масяк Филипа і Івана з с. Грушова (Дрогобич) від їх вуйка Ковальського Івана.

19784 Андрущак Федора і його дітей Степана, Михайла, Розалію і Катерину з с. Стебник (Дрогобич) від сестри Федора Андрущак Анни.

19785 Ханася Василя від Кузьо Степана.

19786 ЗАРИЦЬКОГО Володимира просимо зголоситися до ЗУАДКомітету у Филаделфії під ч. 19786.

19787 Коршиловського Володимира і Галушку Марту, обоє з с. Годи (Зборів) від Ксенії Макогон.

19788 До людей доброї волі. Хто вироблять ашуренс для самітнього мужчини (шофер і механік). Дорогу він оплатить собі сам. Тепер живе в Англії.

19789 Городиського Иосипа с. Петра з с. Гординя Шляхецька (Самбір) від Гординського Филипа.

19790 Трембіцького Михайла від Миколи Борубчака.

19791 Пришляк Степана і Еву з д. Кіселєвич та їх синів від Кіселєвич Теодора.

19792 Заславець Андрія і Бабяка Семена від Ярошенко Миколи.

19793 Ручку Івана від Грабовець Михайла.

Голоситися до:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
P. O. BOX 1661, PHILA. 5, PA.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. СОЮЗУ!

Тут ще слід згадати, що наша молодь, подбала про синьожовті відзнаки і причепляла усім присутнім до грудей. З цієї нагоди зібрано добровільними пожертвами $15.55, які переслано на Визвольний Фонд.

З. Ф-нч.

АКРОН, О.

З весілля на УКК

Громадяни Василь і Марія Пулк віддавали заміж свою одиноку доньку Евгенію за п. Івана Правснера і запросили по вінчанні в укр. катол. церкві приятелів на весільну гостину, в часі якої п. Олекса Зепко згадав про Український Народний Фонд та про потребу допомоги українській політичній акції та разом з п-ною Ольгою Зепко перевів збірку, яка дала $50, які відіслано до УККомітету. Пожертви зложили по $5: Василь і Марія Пулк Іван і Евгенія Правснер, Степан Жуковський; І. Пулк $3; по $2: І. Семенюк, Г. Жеребняк, К. Зепко, С. Білик; по $1: О. Зепко, Р. Сиргід, Н. Савула, Марія Поливка, В. Каламайка, С. Глоский, В. Камінський, Т. Тарас, Т. Баран, Г. Штайків, М. Філяс, В. Малецький, А. Бойко, А. Петун, Н. Іваницький (стар.), М. Вітек, Марта Іваницька, І. Ткалець, Софія Зепко, Телма Глес, М. Петруна, Д. Іваницький, Дорота Судомир. — Разом $50.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

БРУКЛИН, Н. Й. — Місячні збори Тов. ім. Богдана Хмельницького, від. 158, відбудуться в пятницю, 2. лютого, в год. 8. ввечорі, в Укр. Нац. Домі, 216 Гренд вул. Проситься всіх членів прибути, бо є важні справи до полагодження. Зокрема просимо нових імігрантів прийти на збори і стати членами Товариства і У. Н. Союзу. — За уряд: Ю. Павчак, предс.; М. Баглай, фін. секр.; С. Глушко, кас.; М. Кіт, рек. секр.

ПІТСБУРҐ, Н. С., ПА. — Відділ 118 відбуде **річний мітинґ** у суботу, 3-го лютого, в 8. год. ввечорі, в церковній галі. На цей **мітинґ** прибуде організатор на Пітсбурщину п. проф. Кульчицький, який виголосить організаційний реферат, тому кожний член повинен конечно бути на цих зборах. Буде теж вибір уряду на 1951 рік. Член, що неявиться, підлягає карі згідно зо статутом. — М. Сарахман, секр.

ПІТСБУРҐ, ПА. — Бр. св. Івана Хрестителя, від. 96, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 4. лютого, точно в год. 1:30 пополудні, в церковній салі при 7th & Carson St. S. S. Всі члени повинні явитися на збори, бо є важні справи до вирішення. — С. Гриб, предс.; Д. Василик, секр.

ВІЛКС-БЕРІ, ПА. — Бр. св. Івана Хрестителя, від. 223, повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю, 4. лютого, в парафіяльній салі, зараз по Сл. Божій. Проситься членів прийти на ці збори і вирівняти свої вкладки. — Уряд Братства.

ПЕТЕРСОН, Н. ДЖ. — Проситься усіх членів відділу 64, старих і молодих, а зокрема нових, прийти на збори, та вибрати новий уряд. Ми не могли вибрати уряду минулого місяця, бо дуже мале число було присутне. Тому кожний член повинен обовязково прийти на ці збори, що відбудуться в суботу, 3-го лютого, в год. 7:30 ввечорі, на 482 Main St., Paterson, N. J. — І. Бурний, секр.

Invest in U.S. Savings Bonds

ЗМІНА УКРАЇНСЬКОЇ РАДІО ПРОГРАМИ в місті КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

Українська Радіо Програма, котру надавав пан Мих. Тарнава на Радіо Станції WSRS., перебирає в неділю, 4-го лютого Никола Арсеній провід і управу Української Радіо програми в місті Клівленд, котра буде відбувати свої Радіо авдиції від год. 6:30 до 7. вечорі кожної неділі на Радіо Станції WSRS 1490 Kc. & WSRS FM 95.3 Meg., Cleveland, Ohio.

Сердечно запрошуємо укр. громадянство зі всіми своїми оголошеннями, побажаннями імени, уродин і своїми жертвами вдаватися до управителя Укр. Радіо Програми. Адреса: Nick Arseny, 2251 W. 14th St., Cleveland, Ohio. Phone SU-10687. Або впрост до Радіо Станції.

P. S. Н. Арсеній надає також Укр. Радіо Програму на Радіо Станції WBBW 1240 Kc. кожної неділі від год. 1:30 до 2 в місті Youngstown, Ohio.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 6. січня 1951 року помер у 76. році життя

ДАМЯН МАТВІЇВ

член 58 відділу У. Н. Союзу в Ютіка, Н. Й.

Покійний походив з Дерехова, пов. Теребовля, Зах. Україна. Був активним членом відділу і щедро жертвував на народні потреби. Полишив у смутку невістку, внуків та правнуків.

Похорон відбувся при численній участи родини, членів від. 58 та громадян. — В. Й. П.!

А. Шанайда, секр.

Дня 3. січня 1951 р. помер в шпиталі по довгій недузі

МИХАЙЛО ДРАВУЩАК,

член відділу 65 У. Н. Союзу в Елизабет, Н. Дж.

Покійний родився в Нортгемптон, Па. До Бр. св. Володимира і У. Н. Союзу вступив 1948 р. Полишив у смутку жену Марію, двох синів Михайла і Івана та дочку Дору.

Похорон відбувся 6. січня з укр. катол. церкви св. Івана Хрестителя на цвинтар того ж імені в Нортгемптон, Па. — В. Й. П.!

А. Смит, секр.

ЯНСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Присутній, Сейнт Луїс, Мо. — Нема місця на того роду дописи, хоч якби ми хотіли їх поміщувати. Просимо про це згадати коротко при дописі про збірку. Віримо, що вдоснини при добрій волі й такті направляться.

Постійний читач В. — Певно, що тепер є більша нагода для наших людей дістати таку працю, з якої був би хосен і для української справи. Проте й тепер не така то легка справа навіть і для людей з кваліфікаціями. До такої служби, про яку згадуєте, треба теж і знання англійської мови, а в інших випадках ще й покінчення певних курсів та складання іспитів.

о. П. М., Ню Йорк, Н. П. — Щоб можна подати згадку про появу „Українського Православного Календаря на 1951 рік" треба мати його бодай в редакції. Тому проситься надіслати редакційний примірник.

ТАРЗАН, ч. 2523. Нова небезпека.

„Богу дякувати, ти остав вживих!" — закликав Перрі. — „Вони казали мені, що ти згинеш на арені!" — „Це тільки хвилева передишка. Перрі" — відповів Іннес. „Здається, що я незабаром піду до ям на операцію живцем".

„Я думав, що ви виборов нам волю" — сказав Іннес. „Це так звичайно буває" — сказав Іннес, замислений. „Я не розумію, чому тепер це змінилося".

„Коли так, то ходи зо мною. Я тобі покажу щось цікаве".